

Nieuwsbrief oktober 2015

1 Klachten bij het Meldpunt Vreemdelingendetentie

Binnengekomen klachten

2 Ontwikkelingen

Belangrijke uitspraak over bezoek zonder toezicht

3 Hetzelfde regime, minder rechten

De penitentiaire beginselenwet, het geringe verschil tussen strafrechtelijke- en vreemdelingenbewaring.

4 Politiestaking uitzetting vreemdelingen

Grootschalige politiestakingen, ook bij vreemdelingenpolitie

5 Wetsvoorstel Terugkeer en Vreemdelingenbewaring

Het nieuwe wetsvoorstel is ingediend bij de Tweede Kamer

Het Meldpunt vreemdelingendetentie verzamelt klachten over de omstandigheden in vreemdelingendetentie.

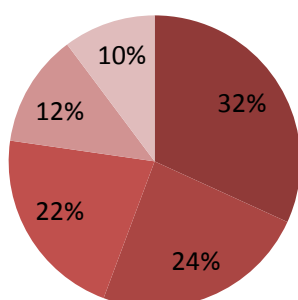
Het doel is om zo meer zicht te krijgen op de detentieomstandigheden en dit terug te koppelen naar de politiek en media. Daarnaast bieden we hulp bij de opvolging van klachten.

Hebt u een klacht? Bel dan naar 010-7470156. Vanuit detentie kunt u gratis bellen naar 0800-3388776.

1. Klachten bij het Meldpunt Vreemdelingendetentie

De afgelopen maanden zijn er weer veel klachten binnengekomen bij het Meldpunt Vreemdelingendetentie. In totaal zijn er in de loop van dit jaar al 282 klachten gemeld. Het grootste aantal klachten gaat nog steeds over de medische zorg binnen de detentiecentra. Deze klachten gaan voornamelijk over moeilijke toegang tot zorg en dat mensen zich niet serieus genomen voelen in hun klachten. Hieronder vindt u een overzicht van het aantal klachten dat wij ontvangen hebben en een verdeling naar onderwerp.

Klachten Meldpunt

Top 5

Onderwerp	Aantal Klachten
Medische zorg	56
Contact buitenwereld	42
Bejegening	38
Straf- en ordemaatregelen	22
Lichamelijke verzorging/voeding	18

Opgesloten in de rechtbank | Melding van een man die wij bezochten in detentie.

“Voor een bezoek aan de rechtbank werd ik om 8:00 gewekt. Ik moest me snel aankleden en werd toen per busje en met handboeien om naar de rechtbank gebracht. Mijn zaak diende pas om 15:00 uur, waardoor ik de hele ochtend in een cel moest doorbrengen in de rechtbank. Ik kon alleen op een betonnen bankje zitten, waardoor ik last kreeg van mijn rug. Na mijn zitting werd ik weer teruggebracht naar de cel. Ik moest daar weer blijven zitten tot ik uiteindelijk om 17:30 weer werd teruggebracht naar het detentiecentrum. Ik kreeg de hele dag niets te eten aangeboden. Het voelde net alsof ik de hele dag voor straf in isolatie had gezeten.”

Wij hebben namens deze man een klacht ingediend bij de Commissie van Toezicht over dit voorval.

Geboeid door het ziekenhuis | Binnengekomen klacht

“Ik moest naar het ziekenhuis voor een afspraak bij een arts. Toen ik uit het busje kwam waarmee ze mij vanuit het detentiecentrum naar het ziekenhuis vervoerden, kreeg ik handboeien om. Ik moest met deze handboeien om, met naast mij twee bewakers, door het ziekenhuis lopen. Iedereen kon mij daar zien lopen met die handboeien om. Ik schaamde me heel erg en wilde de mensen om me heen voortdurend vertellen dat ik geen crimineel ben. Toen we bij de spreekkamer aankwamen gingen de bewakers mee naar binnen, en toch moest de deur op slot. Ik had totaal geen privacy.”

Ook over deze melding heeft het Meldpunt, namens de betrokkene, een officiële klacht ingediend.

Gebonk op de deuren | Herhaalde klacht

Steeds vaker horen wij van de mensen die wij bezoeken dat zij slecht slapen door geschreeuw en gebonk. Veel mensen in detentie uiten hun boosheid en onmacht over hun situatie door op hun celdeuren te bonken. Hierdoor ontstaan bij anderen weer stressreacties.

2. Ontwikkelingen

Beperking bezoektijden | Sluiting detentiecentrum Rotterdam

Iedereen in vreemdelingenbewaring heeft recht op twee bezoeken per week. Maar in de afgelopen maanden zijn de mogelijkheden voor mensen in vreemdelingendetentie om bezoek te kunnen ontvangen weer ernstig ingeperkt. Hierbij speelt de recente sluiting van detentiecentrum Rotterdam ook een rol.

Op vrijdag 16 oktober is besloten om iedereen uit detentiecentrum Rotterdam over te plaatsen naar detentiecentrum Zeist. In Rotterdam moest plaats worden gemaakt voor strafrechtelijk gedetineerden, die weg moesten uit een gevangenis uit Alphen aan de Rijn. In deze gevangenis worden voortaan asielzoekers gehuisvest.

Op 15 juni 2015 werden de bezoekmogelijkheden in detentiecentrum Zeist teruggebracht naar 7 blokken per week. Dit is een sterke vermindering, die het lastig maakt om de twee uur per week bezoek te ontvangen. Deze uren liggen allemaal op de vrijdagmiddag en de zondag. De mensen in Zeist, en met name de mensen in de overgeplaatste groep, hebben nu veel last van deze inperking van de bezoektijden. De overgeplaatste groep had in Rotterdam een ruimer aanbod aan bezoekmogelijkheden. Omdat detentiecentrum Zeist al behoorlijk afgelegen ligt, is het voor veel bezoekers al ingewikkeld om een bezoek te brengen. Veel mensen uit Rotterdam hadden daar hun netwerk, en de reis naar Zeist is soms een groot obstakel voor de mensen die hen willen bezoeken. Ook voor het Meldpunt is het lastig een bezoek te plannen, omdat dit voor ons alleen op vrijdag mogelijk is.

Belangrijke uitspraak over bezoek zonder toezicht

De Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming (RSJ) heeft onlangs geoordeeld in een beroep tegen de afwijzing van een verzoek om bezoek zonder toezicht te mogen ontvangen. Het verzoek was afkomstig van een man in vreemdelingenbewaring die graag bezoek wilde van zijn verloofde zonder bewakers die voortdurend kunnen meeluisteren. Een strafrechtelijke vervolging mag, nadat hij drie maanden ingesloten is, een bezoek zonder toezicht aanvragen bij de directeur. Aangezien vreemdelingenbewaring geen straf is, maar alleen ziet op het beschikbaar houden voor uitzetting, dacht de man daar ook wel voor in aanmerking te kunnen komen. Het verzoek van deze man werd echter afgewezen. De man heeft hierover een klacht ingediend. Op de klacht werd echter negatief besloten met onderstaande argumentatie:

“Het doel van bezoek zonder toezicht binnen het strafrecht is het in stand houden van de relatie met de levenspartner in Nederland, en omdat meneer in vreemdelingenbewaring is gesteld onder artikel 59 VW bestaat dit bezoekrecht niet, omdat vreemdelingenbewaring niet de re-integratie in Nederland tot doel heeft, maar terugkeer naar het land van herkomst.”

Zij stelden dat in vreemdelingenbewaring een bezoek zonder toezicht niet is toegestaan, omdat dit de re-integratie zou bevorderen en dit het doel van de vreemdelingenbewaring in de weg staat, namelijk; terugkeren naar het herkomstland.

De RSJ heeft de klacht van de man in hoger beroep gegrond verklaard. De Raad stelt dat de afwijzing op grond van dit argument onvoldoende is om het verzoek af te wijzen.

In de toekomst kan deze uitspraak worden gebruikt als argument om de directeur te bewegen een meer toegesneden afweging te maken, wanneer iemand verzoekt om bezoek zonder toezicht. Helaas spreekt de RSJ zich er niet over uit dat iemand in vreemdelingenbewaring zonder meer recht heeft op bezoek zonder toezicht.

Bezoek in detentiecentra vindt plaats in een grote ruimte met tafels, die door lage muurtjes van elkaar gescheiden zijn. Alleen bij binnenkomst en afscheid is kort lichamenlijk contact mogelijk. Alleen bezoek van advocaten of ander geprivilegieerd bezoek vindt plaats in aparte spreekkamers.

Huisregels in het Nederlands

De mensen die wij in detentie bezoeken geven vaak aan dat ze huisregels van het detentiecentrum alleen in het Nederlands ontvangen. In veel gevallen zijn zij de Nederlandse taal niet of niet volledig machtig en kunnen zij hierdoor geen kennis nemen van de huisregels. Ook wordt door ons vaak opgemerkt dat brieven van advocaten bijna zonder uitzondering in het Nederlands geschreven zijn. Hierdoor zijn zij afhankelijk van de uitleg van hun advocaten in de vorm van een bezoek of een telefonisch gesprek. Mensen in detentie kunnen zelf niet gebeld worden door hun advocaten. De laatste moet een terugbelverzoek achterlaten en de vreemdeling moet vervolgens bellen. Advocaten hebben vaak weinig tijd om hun cliënten te bezoeken en de telefoonkaarten zijn zo duur dat bellen ook niet altijd een mogelijkheid is.

Wij merken dat de taalbarrière en de beperkte mogelijkheden om te telefoneren een groot obstakel vormen voor veel mensen in detentie om zich juridisch goed op hun zaak voor te bereiden.

De recente sluiting van detentiecentrum Rotterdam, en de verhuizing naar Zeist maakt dit nog problematischer. Detentiecentrum Zeist ligt behoorlijk afgelegen. Wij krijgen regelmatig signalen dat het voor advocaten vaak lastig is om (vanwege de lange reisduur) hun cliënten in Zeist te bezoeken.

3. Hetzelfde regime, minder rechten

Hetzelfde regime, maar minder rechten

Even terug naar de basis. Op dit moment is op vreemdelingenbewaring nog steeds de Penitentiaire Beginselenwet (Pbw) van toepassing. Vreemdelingen in detentie vallen hiermee onder hetzelfde strenge regime als mensen die vast zitten vanwege een strafbaar feit. Dit dus ondanks het feit dat zij niet vast worden gehouden omdat zij verdacht worden van, of veroordeeld zijn voor iets strafbaars. Maar sterker nog is het feit dat zij in de praktijk vaak nóg minder rechten hebben dan iemand die op een strafrechtelijke titel vast zit. Het argument voor dit verschil in rechten, is dat strafrechtelijk gedetineerden recht hebben op verschillende activiteiten die tot doel hebben de re-integratie in de samenleving te bevorderen.

Dit doel ontbreekt in de vreemdelingenbewaring, omdat hier 'de uitzetting' centraal staat. Hierdoor hebben mensen in vreemdelingenbewaring dus geen recht op bepaalde activiteiten die wel in strafrechtelijke detentie worden aangeboden, zoals onderwijs of arbeid. Ook wordt gesteld dat de detentieduur in vreemdelingenbewaring vaak kort is (maximaal 18 maanden), waardoor er geen noodzaak wordt gezien om zaken als onderwijs of arbeid aan te bieden.

Ook in het –concept- Wetsvoorstel Terugkeer en Vreemdelingenbewaring, dat moet voorzien in een apart regime voor vreemdelingenbewaring zijn deze mogelijkheden niet opgenomen.

Over het wetsvoorstel kunt u hieronder meer lezen.

Een aantal verschillen op een rijtje:

Strafrechtelijke detentie

- Verlofmogelijkheden
- Recht op scholing, waaronder MBO, HBO en Universitair onderwijs of vergoedingen van maximaal €1200 per jaar voor schriftelijke cursussen die niet binnen de instelling worden aangeboden.
- Verrichting van arbeid
- Na drie maanden recht op maandelijks privébezoek
- Alternatieven zoals enkelband of meldplicht worden vaak toegepast naar verloop detentieduur

Vreemdelingenbewaring

- Uiterst beperkte verlofmogelijkheden
- Feitelijk maar één of twee uur gerichte activiteit per dag
- Geen zinvolle dagbesteding zoals scholing of arbeid
- Geen standaard recht op privébezoek
- Geen zicht op detentieduur (max. 18 maanden)
- Standaard plaatsing op tweepersoonscel

4. Kritiek VN op Nederlands toezicht detentie

In september 2010 heeft Nederland het Facultatief Protocol bij het VN- Verdrag tegen Foltering en andere wrede, onmenselijke of ontterende behandeling of bestraffing ondertekend. Hiermee moet worden voorkomen dat mensen die in Nederland gedetineerd zijn, mensonterend worden behandeld door toe te zien op nationale en internationale regels.

Door ondertekening van dit protocol heeft Nederland ingestemd met internationaal toezicht door het Subcomité van het Comité tegen Foltering (SPT) en zich daarnaast verplicht om een Nationaal Preventief Mechanisme (NPM) op te richten. Het NPM moet toezicht houden op plaatsen van vrijheidsbeneming in Nederland en rapporteert daarover aan het Subcomité. Ook worden zij geacht aanbevelingen te doen over de verbetering van de detentieomstandigheden. Op dit moment bestaat het NPM uit de Inspectie Veiligheid en Justitie, de Inspectie voor Gezondheidszorg, de Inspectie voor Jeugdzorg, en de Raad voor de Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming.

Van 28 tot 31 juli bezocht een delegatie van VN-experts van het SPT ons land om het NPM te bezoeken en uitleg naar aanleiding van hun bevindingen forse kritiek op de structuur van het NPM. Het NPM zou niet onafhankelijk genoeg zijn. Volgens hen is er meer politieke steun en een betere juridische basis nodig om de onafhankelijkheid van het NPM te kunnen waarborgen.

Eerder stapte de Ombudsman al uit het NPM, omdat hij vond dat het NPM onvoldoende functioneert en er niet genoeg is gewaarborgd dat een minister zich niet bemoeit met de prioriteiten die het NPM stelt. Deze onderwerpen van kritiek lijken nu door het SPT te worden bevestigd.

In 2010 zaten er in totaal 7,547 mensen in vreemdelingenbewaring in Nederland. In de loop der jaren is dit aantal gedaald tot een totaal van 2.467 in 2014. Door deze daling is de totale capaciteit van de cellen in de Nederlandse detentiecentra ook verminderd. In 2010 was er een totale capaciteit van 2.379 plaatsen, en in 2014 waren het er nog maar 1.762. Het plan van de overheid is om deze capaciteit te verlagen naar 933 in 2016. Dit klinkt als een goede ontwikkeling, maar helaas heeft deze daling ook negatieve gevolgen voor de mensen die in detentie zullen verblijven.

Bezoekuren zijn al drastisch afgenomen, dus is het bijna onmogelijk voor mensen om de twee bezoeken waar zij recht op hebben in te vullen. Ook zit er een grote kans in dat er minder recreatie zal worden aangeboden.

5. Wetsvoorstel Terugkeer en Vreemdelingenbewaring

Het wetsvoorstel **Terugkeer en Vreemdelingenbewaring** is op 1 oktober ingediend bij de Tweede Kamer. Deze wet moet ervoor zorgen dat mensen in vreemdelingenbewaring voortaan onder een lichter regime vallen. Het nieuwe regime moet zorgen voor minder beperkingen, in een speciaal bestuursrechtelijk regime. Op dit moment is er een strafrechtelijk georiënteerd regime van toepassing op vreemdelingenbewaring. Hier moet met de nieuwe wet verandering in komen.

Kritische reacties

Het conceptwetsvoorstel werd voor het eerst in december 2013 voorgelegd voor internetconsultatie. Hierop gaven verschillende partijen, zoals het College voor de Rechten van de Mens, Amnesty International, Stichting LOS - waaronder ook het Meldpunt Vreemdelingendetentie- hun visie op het wetsvoorstel. De kritiek was fors te noemen.

Ondanks het feit dat de wet moet voorzien in een regime met minimale beperkingen, lijkt het voorstel geen fundamentele verandering in het bestaande beleid te bieden. Veel aanbevelingen van organisaties en instanties die volgde op de consultatieronde in 2013, zijn niet overgenomen. Ook deze laatste versie van de wet lijkt geen grote verbetering in te houden. Zo moeten de vreemdelingen nog steeds tussen de middag worden ingesloten en is er geen regeling getroffen om herhaalde detentie te voorkomen. Ook was er veel kritiek op het onderdeel in het concept wetsvoorstel van 2013 over het *beheersregime* waarin elke vreemdeling de eerste twee weken moet doorbrengen. In dit regime zijn de vrijheden van de mensen in detentie ingeperkt. Hierna worden zij overgeplaatst naar een *verblijfsregime* met meer vrijheden.

Beheersregime

Het beheersregime bij binnenkomst werd afgeraden door de Raad van State, maar in het nieuwste wetsvoorstel is dit regime nog steeds opgenomen. Al is de termijn verlaagd naar één week. Het argument voor het behouden hiervan is dat in deze periode kan worden ingeschat of het gedrag van een betreffende vreemdeling een risico kan vormen voor de orde en veiligheid. Dit ondanks het feit dat verwacht wordt dat 90 tot 95 procent van de vreemdelingen geschikt is voor het lichtere verblijfsregime. Het argument van beheersbaarheid en veiligheid binnen de inrichting wordt ten onrechte gebruikt om een strenger regime toe te passen. *“Zou het verblijfsregime meteen van toepassing zijn, dan leidt dit tot problemen”* stelt staatssecretaris Dijkhoff, maar welke problemen dit zijn wordt niet beargumenteerd.

Een vreemdeling is dus een risico, tot anders wordt bepaald. Dit regime zou kan ook worden opgelegd voor langere duur in bepaalde situaties.

In beginsel zou het beheersregime bij binnenkomst ook gelden voor mensen die in grensbewaring worden gesteld, die voorheen onder het lichtere regime van het reglement grenslogies vielen. Hierdoor werd hun positie ernstig benadeeld. Gelukkig is hier door een wijziging geen sprake meer van.

Dwangmiddelen directeur

In de consultatieversie van het voorstel in 2013 was een bepaling opgenomen die de vreemdeling verplichtte tot medewerking aan terugkeeractiviteiten binnen de inrichting. Zo niet dan konden er disciplinaire maatregelen volgen. Reacties op de consultatieversie hebben ertoe geleid dat deze bepaling geen deel meer uitmaakt van het voorstel. In plaats daarvan is nu bepaling opgenomen die de directeur de bevoegdheid geeft een vreemdeling te dwingen een gesprek met de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V). Ook mogen zij met dwang naar een ambassade of een consulaat worden gebracht. Hoewel de Raad van State adviseerde deze bepaling te schrappen, vormt deze nog steeds een onderdeel van de wet.

Kwetsbare personen

In het nieuwe wetsvoorstel (58a lid 2) is opgenomen dat inbewaringstelling achterwege blijft voor mensen in een bijzondere of kwetsbare positie waarvoor vreemdelingenbewaring onredelijk bezwarend zou zijn. Ook in het geval van deze kwetsbare groepen in vreemdelingenbewaring is onduidelijk wat de achterliggende besluitvorming zal zijn in de afweging en wie dus als kwetsbaar zal worden beschouwd. Een vreemdeling heeft nu het recht om een onderzoek naar zijn of haar detentiegeschiktheid aan te vragen, maar de advocaat had ook al deze mogelijkheid. De overheid zegt nu dossiers te gaan beoordelen of iemand te kwetsbaar is voor vreemdelingenbewaring, maar als dit niet direct blijkt uit het dossier (welk dossier is onduidelijk, misschien is er geen dossier of is het onvolledig) zal de vreemdeling dit aannemelijk moeten maken.

Verbeteringen

Gelukkig zijn er ook enkele verbeteringen opgenomen, zoals een verruiming van het aantal uren buiten de cel, en een vermeerdering van het aantal uren bezoek van 2 naar 4 uur per week. Helaas zijn bepaalde versoepelingen van het regime, zoals het recht op (veertig uur per week) recreatie niet geheel vastgelegd in de wet, maar zullen deze per algemene maatregel van bestuur worden bepaald.

Een aantal andere wijzigingen:

- De bodyscan is in het nieuwe wetsvoorstel de regel, maar visitatie is nog steeds mogelijk, omdat de wet specifiek deze mogelijkheid geeft wanneer de bodyscan-apparatuur niet aanwezig of defect is.
- De mogelijkheid tot het gebruik van computers met audiovisuele communicatiemiddelen (vergelijkbaar met Skype) wordt aangeboden, mail en het gebruik van sociale media is nog steeds beperkt of niet toegestaan.
- Mobiele telefoons (wel zonder camera of internetopties) worden in het verblijfsregime toegestaan.
- Kinderen kunnen nog steeds in vreemdelingenbewaring worden geplaatst, al is dat in een gesloten gezinsvoorziening. Zij hebben wel recht op onderwijs

Verder zijn er geen specifieke regels opgesteld die bepalen in welke gevallen verlof wordt toegestaan. Verlof is nu officieel ook geoorloofd in bepaalde situaties, maar dat wordt zelden tot nooit toegestaan. Verder is er te weinig verbetering m.b.t het klachtrecht. Alleen voor klachten over het regime, die de persoonlijke belangen van een vreemdeling in bewaring schaden, is de directe weg naar de RSJ mogelijk. De rest van de klachten gaan nog steeds via de commissie van toezicht. De commissie van toezicht heeft voortaan zelfs de mogelijkheid klachten niet te behandelen als zij vinden dat de klacht geen toegevoegde waarde heeft.

Hoewel het wetsvoorstel op bepaalde onderdelen dus verbeteringen ten opzichte van de huidige situatie met zich meebrengt, moet het Meldpunt Vreemdelingendetentie helaas de conclusie trekken dat er nog altijd niet volledig recht wordt gedaan aan *het beginsel van minimale beperkingen*.

De vrijheden van vreemdelingen in bewaring zijn nog steeds te beperkt gezien het doel van de bewaring, namelijk het enkel beschikbaar houden voor uitzetting. Het wetsvoorstel bevat nog te veel bepalingen die (onnodig) de rechten van vreemdelingen inperken. De mogelijkheid om verblijf in een isolatiecel op te leggen als straf- of ordemaatregel is hier een voorbeeld van.

Het wetsvoorstel en de memorie van toelichting kunt u vinden via deze links:

[Ingediend wetsvoorstel Wet terugkeer en vreemdelingenbewaring](#)

[Membere van Toelichting](#)

Wakes

Bij wakes wordt er 'gewaakt' over de vreemdelingen in detentie. Er wordt stilgestaan bij deze mensen die zonder papieren achter slot en grendel zitten. Tijdens wakes kunt u laten weten dat u het niet eens bent met het huidige regime en kunt u uw stem laten horen. Wilt u hier meer over te weten komen of wilt u zelf een keer een wake bijwonen? U kunt dan samen met vrijwilligers en organisaties de detentiecentra bezoeken tijdens de komende wakes:

Detentiecentrum Zeist

Elke eerste zondag van de maand vindt er een wake plaats bij het detentiecentrum in Zeist om 16.30 uur. Voor meer informatie: klik [hier](#).

Detentiecentrum Rotterdam

Elke eerste zondag van de maand vindt er een wake plaats om 19:00 – 20:00 uur bij het detentiecentrum in Rotterdam. Voor meer informatie: klik [hier](#).

Detentiecentrum Schiphol

Elke tweede zondag van de maand vindt er een wake plaats van 14:00 – 15:30 uur bij het detentiecentrum in Schiphol. Voor meer informatie: klik [hier](#).

Kaarten schrijven

Denkt u wel eens aan de mensen die in vreemdelingendetentie zitten? Wilt u hen een warm hart toedragen? Schrijf hen dan een kaartje!

De mensen waar wij mee in contact zijn, zijn heel dankbaar wanneer zij een leuk kaartje ontvangen met een kleine tekst erop. Het feit dat er even aan hen gedacht wordt betekent heel veel voor hen.

U hoeft uw kaart niet aan iemand persoonlijk te richten. U kunt ze naar ons sturen en vervolgens sturen wij ze voor u door. U kunt uw kaarten naar het volgende adres sturen:

Stichting LOS
Mauritsweg 20
3012JR Rotterdam

Agenda en Activiteiten

Symposium Prison Project | *Gevangenis­museum Veenhuizen* | 06 november 2015

Het Prison Project is een grootschalig en langlopend wetenschappelijk onderzoek naar de effecten van detentie op het verdere leven van gedetineerden en hun families. Op 6 november vindt in het gevangenis­museum in Veenhuizen een Symposium plaats over dit project, waarbij de onderzoekers resultaten presenteren die relevant zijn voor wetenschap, beleid en praktijk. U kunt zich aanmelden via [deze link](#).

Documentaire detentiecentrum Rotterdam | *NPO 2* | 17 november 2015 - 23:00

Op 17 november zend NPO 2 in samenwerking met HUMAN een documentaire uit over het personeel en de vreemdelingen in detentiecentrum Rotterdam. Deze film wordt gemaakt door documentairemaker Kees van Vlaanderen, die al eerder de films 'Verloren Levens' en 'Cellenblok K' maakte rond hetzelfde thema.

Het Meldpunt Vreemdelingendetentie wordt mede mogelijk gemaakt door:

Dokters van de Wereld, Emmaus Haarzuilens, Kerk in Actie, Maria Stroot Fonds, Stichting het R.C. Maagdenhuis en Haella Stichting.

www.meldpuntvreemdelingendetentie.nl | 010-7470156 | Vanuit detentie: 0800-3388776
Twitter: @info_vr | Stichting LOS – Meldpunt Vreemdelingendetentie